

NEWSLETTER

„LODNÍ POŠTY“

PHILATELY BOHEMIA s.r.o., PRAHA

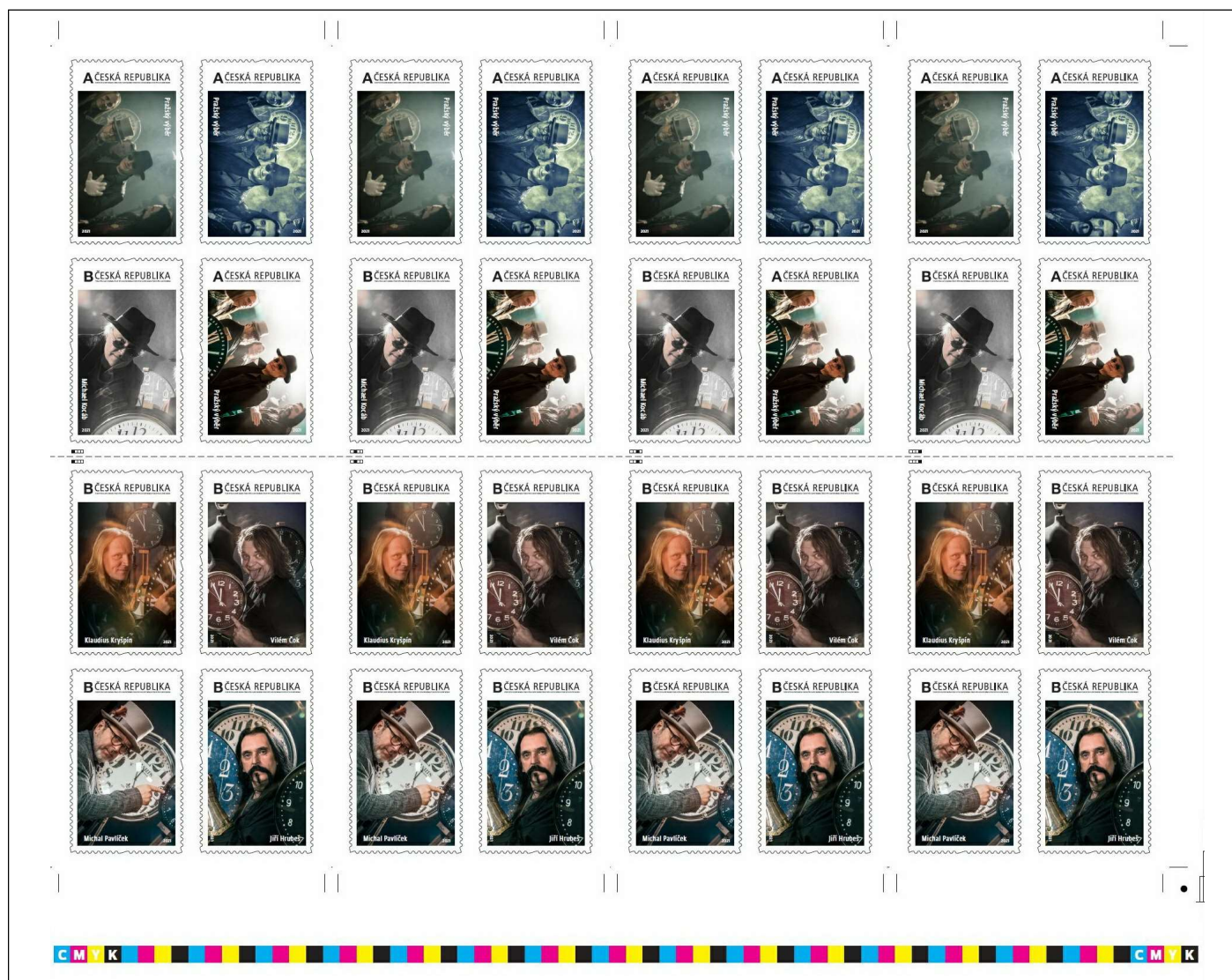
Číslo 3

Ročník 2021

Praha 21. července 2021

Vydáváme známkový sešitek vlastních známek rockové skupiny

PRAŽSKÝ VÝBĚR

Tiskové archy známkových sešitků z osvitové jednotky Tiskárny Hradištko s.r.o., kde se známky Pražského výběru tiskly (ilustrace ze strany 13 a 14).

Pražský výběr je česká rocková skupina založená v roce 1976 klávesistou a zpěvákem Michaelem Kocábem. Ve druhé polovině 70. let se orientovala na jazz rock, který byl v té době populární. Na začátku 80. let přistoupila k celkové změně stylu, tehdy působila jako jedna z nejvýznamnějších českých „novovlnových“ skupin. V letech 1983-1986 byl Pražský výběr režimem zakázán, ke koncertování a vydávání alb se mohl vrátit až ve druhé polovině 80. let. Po roce 1989 vystupovala skupina spíše sporadicky, větší množství koncertů znovu pořádala až po roce 2000. Kvůli neshodám mezi dvěma hlavními postavami, Michaelem Kocábem a kytaristou Michalem Pavlíčkem, se skupina v roce 2006 rozpadla. V říjnu 2006 založil Kocáb novou skupinu nazvanou Pražský výběr II, která koncertovala do roku 2009. V roce 2012 byl oznámen reunion Pražského výběru.

První období (1976-1983)

Pražský výběr se stal asi nejoblíbenějším, po

stránce instrumentálních schopností jednoznačně nejvybavenějším a zároveň i nejdiskutovanějším souborem české nové vlny. Citujme knihu „Excentrici v přízemí“: „Odraz, sranda, recese, crazy humor, ironie a nadsázka. To jsou patrony, jimiž začala česká nová vlna nabíjet svůj výrazový materiál jako mladá hudba pro toto desetiletí (míněna 80. léta - pozn. aut.). To jsou také tvůrčí principy, s nimiž po roce 1980 vtrhl na scénu obnovený Pražský výběr, aby je vyhrotil do excentrické podoby, aby je vysvářel a ořezoval do sevřených jednolitých písničkových tvarů. Pražský výběr přišel s původní rockovou písničkou, která nezapře českou hudebnost a mentalitu, schopnost reagovat na běh života smíchem a komentovat jej v tradici českého humoru a dryáčnického kramářského divadelnictví. Profesionální provedení bylo navíc předpokladem dokonalého a bezchybného výkonu, jenž dával návštěvníkům koncertu pocit, že něco takového se u nás na veřejných pódii ještě neobjevilo.“

Pražský výběr (pod vedením M. Kocába) vznikl jako odnož Pražského Big Bandu v polovině 70. let

a od svého začátku hrál čistý jazz rock, přičemž jeho snahy vyvrcholily v roce 1978, kdy vyšlo album „Žízeň“. Poté došlo k zmrazení aktivit a přerušení činnosti skupiny. Tehdy se na scéně objevil již proslulý kytarista Michal Pavlíček (Ex-Bohemia). „V létě 1980 jsem se byl podívat v Anglii na festival v Readingu a tam mě ten rock svou přímočarostí a nasazením znova oslovil. Vrátil jsem se a sháněl někoho s kým bych si rock zase zahrál.“

Jistotu měl zatím jedinou - svého kamaráda a bubeníka z Expanze Jiřího „Chomáče“ Hruběše. Na jedné akci v Redutě Pavlíček oslovil Michala Kocába, který si ovšem myslel, že chystaný projekt bude opět jazz rockový, nicméně kytarista, který si mezitím obstaral nahrávky nových mladých kapel z Anglie, navrhl, že se pustí do rockového stylu, jenž se na Západě nazývá „nová vlna“. A protože Pavlíčkova Expanze se rozpadla, zatímco Kocábův Pražský výběr, i když se nacházel ve stádiu zimního spánku, požíval statusu stále existující kapely, bylo o názvu souboru rozhodnuto. Dalšími členy se stali Kocábův dlouholetý spoluhráč, i vlastně ještě z první sestavy Pražského výběru (album Žízeň) Ondřej Soukup (bg), a zpěvák a bongista Jiří Tomek.

Nastalo období kloubení dvou skladatelských rukopisů - Pavlíčkova rockového a Kocábova jazz-rockového - dohromady. Nicméně repertoár vznikl velmi rychle (Kocáb v rozhovoru pro seriál Bigbít přiznal, že si ani nepamatuje, jak a kdy písničky psali) a k dotvrzení toho, že se kapela přihlašuje k novému rockovému proudu, bylo třeba obohatit sound i těmi „novovlnnými“ prvky. Takže se hudebníci začali oblékat do bizarních ne-rockových šatů a oděvů, používali masky, paruky a další podivné serepetičky (neobvyklé tvary brýlí, netradiční úpravy vlasů atd.).

M. Pavlíček: „Nikdy jsme si neříkali, že si vytvoříme záměrně nějakou vnější image. Bylo to naprosto přirozené, každý se prezentoval sám za sebe, nemělo to žádnou choreografii.“

Ad hudba: skupina přišla, jak se píše v Encyklopedii jazzu a moderní populární hudby (zkráceno) „s agresivním rockem, vypůjčila si některé vokální inspirace z příbuzného punk rocku (výraz, popření 'nezbytné' melodiky zpěvu, recitace), ovšem oproti punkovému apriorně zdůrazňovanému primitivismu vytvořila složitou hudební strukturu, jež využívá široké palety stylů a univerzálních tvůrčích schopností hráčů. Jazzová minulost většiny z nich vylučovala příklon ke střednímu proudu pop music, ale zároveň též negovala komplikované formy rocku 70. let (např. art rock).“

Nepřeberné množství melodických, harmonických i aranžérských nápadů skupina rámovala nezbytným čtyřdobým taktem: neúprosně pulsující tvrdá rytmika s nevšedními nosnými basovými figurami

žene před sebou Kocábovy kratičké syntezátorové motivy, které se objevují a vzápětí ztrácejí, a Pavlíčkovy znamenité kytarové riffy.“

V roce 1981 odešel do doprovodného orchestru Karla Gotta baskytarista Ondřej Soukup. Skupina to komentovala ve skladbě „S.O.S.“ („...prachy, jenom prachy nečekají, jen po nich sáhneš a už tě mají...“) - v této písni se navíc objevuje samotný Soukup a sice fingovaným zvednutím telefonu („Haló, Soukup... Haló...?“). Více než zdařilou náhradou za Soukupa se však stal Vilém Čok, baskytarista a zpěvák Zikkuratu. Čok nejprve do Pražského výběru nechtěl („moc jsem je neznal, a když jsem je někde slyšel, moc se mi to nelíbilo“), ale nakonec na nabídku kývl, velký vliv na to měly neshody v Zikkuratu. A jelikož záhy odpadl „whisky man“ Jiří Tomek (na koncertech se objevoval jako host-tanečník v jedné skladbě) ustálila se sestava Pražského výběru v té nejslavnější podobě, tak jak byla vídána na českých pódiiích v letech 1981-3: Michael Kocáb (voc, ks), Michal Pavlíček (lg, voc), Jiří Hruběš (ds) a Vilém Čok (bg, voc).

Ad texty: Skupina se nechtěně proslavila tzv. „svahilštinou“, což bylo její vlastní pojmenování pro vcelku běžnou praxi - zvukomalebné texty, jejichž rádobyanglická slova nedávala žádný význam. V šedesátých letech se tomu v českých zemích říkalo „zpívat telefonní seznam“. Coby dobrá pomůcka se tato metoda objevila zřejmě v okamžiku, kdy beatový skladatel použil simulovanou angličtinu jako podklad a vodítko pro české otextování písničky. Pražský výběr to dotáhl ještě dál - prostě se svahilštinou oblékal všechny koncerty.

„Nebylo to v tom, že jsme chtěli zpívat 'svahilštinou', říká Kocáb. „Prostě jsme nestačili udělat texty. Nestihli jsme to. Psát jsme je neuměli a dlouho jsme hledali někoho, kdo by nám ty písničky otextoval. Nakonec se trefil Fr. Ringo Čech. To byly dobré texty, takový připitomělý, ale vždycky nesly nějaký poselství, těžko pochopitelný pro nás, ale hlavně pro komouše. Což se jim samozřejmě nelíbilo. 'Zubatá' - koho prej se to týká. Ta se týká všech.“

V roce 1982 natočil režisér Juraj Herz ve spolupráci s kapelou Pražský výběr film „Straka v hrsti“, který okamžitě skončil v trezoru. M. Pavlíček: „Po tomhle filmu si nás začali fyzické všimnat naplno. V komparsu se objevili lidi, který podepsali Chartu 77 a StB začala ten film mapovat. Kdo se na něm podílel a o co tu vlastně jde.“ Pražský výběr byl v té době nejpopulárnější českou rockovou kapelou. A když je něco nejpopulárnější, aniž by to bolševik posvětil, začne se ptát - není to populární tým, že to jde proti mně? A hned si odpověděl - ano.

Skupina měla v roce 1982 natočené album „Straka v hrsti“, zdařilou kolekci vlastních písní, které si rockový lid zpíval už během neustále vypro-

daných koncertů. Deska samozřejmě v onom roce nevyšla (vyšla až o šest let později), ale byla šířena nahráváním z pásky na pásek po celé republice rychleji než černý mor. Jenže to už se nad Pražským výběrem vznášel Damoklův meč zákazu, jen se čekalo na nějakou záminku. Tou se staly koncerty v Hradci Králové v lednu 1983, na kterých skupina „prodávala neoficiální plakáty, čímž se nezákonně finančně obohacovala“, „uvedla načerno jako předskokana kapelu Trifidi“ a „a hrála místo tří koncertů čtyři“, což „nebylo uvedeno ve smlouvě s PKS“. Tyto argumenty nejprve zazněly v krajském bolševickém plátku Pochodeň, o měsíc později se objevily i v článcích v Tribuně a Rudém Právu a zahájily tak brojení úřadů proti české nové vlně.

Rok 1983 byl závěrečným rokem skupiny Pražský výběr. O rok později o souboru natočil dokument „Nesmírná únava materiálu“ režisér Michal Herz a v roce 1985 emigroval bubeník Jiří Hrubeš.

„České poměry jsou velice svérázné,“ píše se v knize Excentrici v přízemí. „V očích institucí, ovlivněných nepřiměřeným skandalizováním koncertu v Hradci Králové, byl Pražský výběr pakulturní soubor šířící brak, zatímco podle názorů některých zarytých novovlníků šlo o podvodníky a státem placené rockery, kteří jenom využili módní vlny k vlastním egoistickým kalkulacím.“

Hudební publicista Ondřej Konrád dnes tvrdí: „Pražský výběr byl mimořádná záležitost, na kterou se lze dívat ze dvou pohledů: za prvé, že to byla trochu vypočítavost od lidí, kteří jsou muzikantsky hodně zdatní a protřelí a využili nějakého výbuchu té scény, zmocnili se mnoha jejích prostředků a svými znalostmi a schopnostmi to udělali mnohem dokonaleji. Ale nepovažoval bych Pražský výběr za podvodníky, to rozhodně ne. Mám spíš za to, že to u nich vzniklo spontánně. Nemyslím si, že

by jim šlo o nějaký laciný úspěch, který ovšem měli. A obrovský.“

Obnovená skupina (od 1986)

Skupina Pražský výběr se po třech letech vynuceného zákazu dala dohromady až v roce 1986 pod názvem Výběr.

Čeští fanoušci je během roku 2004 mohli vidět na více než 32 převážně vyprodaných koncertech a 6 festivalech.

V dubnu 2012 ohlásila skupina reunion a odehrála na podzim téhož roku pět koncertů. Na turné vyjela se dvěma bubeníky v sestavě Kocáb - Pavlíček - Čok - Hrubeš - Kryšpín. Koncertní turné zhlédlo v součtu 100 000 fanoušků. Z karlovarského koncertu v následujícím roce natočila Česká televize záznam. V roce 2016 byl Michal Pavlíček oceněn cenou Anděl - uvedení do síně slávy. V prosinci téhož roku skupina odehrála podle svých slov největší koncert v její historii, vystoupili v pražské O2 aréně za doprovodu Českého národního symfonického orchestru, jako hosté přišli Ondřej Soukup, Iva Pazderková i Vojtěch Dyk. Tento koncert uváděla skupina jako poslední, i když poté ještě párkrát vystoupila.

4. července 2018 skupina vystoupila jako předkapela skupiny The Rolling Stones, kteří vystoupili krátce před devátou hodinou večerní v Praze na letišti v Letňanech. Kocáb řekl: „Je to pro nás velká čest a také vyvrcholení naší dráhy“. „Kvůli Rolling Stones jsem začal hrát na kytaru“ dodal Pavlíček. Skupina rozehrála publikum skladbou Hrabě X a své vystoupení zakončila skladbou Snaživec, hostem skupiny byla Iva Pazderková.

Text je převzat z wikipedie:

https://cs.wikipedia.org/wiki/Pra%C5%BESk%C3%BD_%C3%BDb%C4%9Br

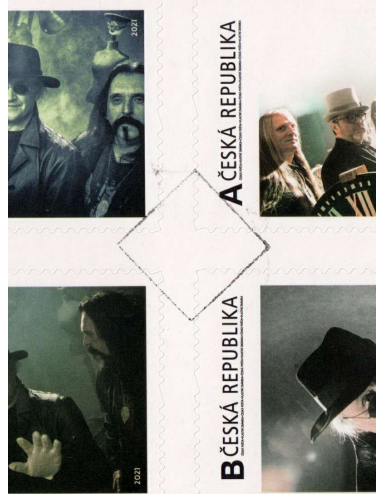
Všechny snímky ze známkového sešitku fotografoval Jan Malíř. Grafická úprava vlastních známek a sešitku Břetislav Janík. Na titulní straně sešitku je použit tento snímek - zleva: Klaudius Kryšpín, bubeník; Michal Pavlíček, kytara, zpěv; Vilém Čok, baskytara, zpěv; Michael Kocáb, klávesy, zpěv; Jiří Hrubeš, bubeník.

Vlastní známky VZ ZS 0119 Pražský výběr

VS 0201

VS 0202

VS 0203

VS 0201	Známkový sešitek VZ ZS 0119 Pražský výběr	700 Kč
VS 0202	Známkový sešitek VZ ZS 0119 Pražský výběr - Specimen	1800 Kč
VS 0203	4 ks - Známkové sešitky VZ ZS 0119 - všechny 4 polohy „sudoku“	2700 Kč
-	Poštovné za R zásilku, balné	84 Kč

Vlastní známky VZ TL 0108 M/S Florentina

VS 0101	Čistý arch VZ TL 0108 M/S Florentina	2000 Kč
VS 0102	Čistý arch VZ TL 0108 M/S Florentina - Specimen	1800 Kč
VS 0103	Čistý embosovaný arch VZ TL 0108 M/S Florentina (slepotiskový otisk loga společnosti)	1800 Kč
VS 0104	Jednotlivé známky v násobcích 5 ks - 15 ks	1080 Kč
VS 0105	Jednotlivé známky v násobcích 5 ks - 10 ks	720 Kč
VS 0106	Jednotlivé známky v násobcích 5 ks - 5 ks	360 Kč
VS 0107	Pohlednice loď M/S Florentina	10 Kč
VS 0109	Známkový sešitek s 10 vlastními známkami ke 155 letům pražské lodní dopravy	750 Kč
VS 0110	Pamětní list PB + Biennale PPCP v omezeném nákladu 200 ks (+ vlastní známka PPCP)	800 Kč
VS 0111	Pamětní list PB M/S Florentina v omezeném nákladu 200 ks (+ známka Porta Bohemica)	500 Kč
VS 0112	Cartes Maximum M/S Florentina	98 Kč
VS 0113	Den lodní pošty 2020 (příležitostné razítko + příležitostná R nálepka) R dopis	98 Kč
-	Poštovné za R zásilku, balné	84 Kč

Bankovní spojení:

2901854344 / 2010

IČ: 094 23 931

DIČ: Nejsme plátcí DPH

Písemná adresa:

Italská 1583/24, Vinohrady, 120 00 Praha 2

E-mail:

b.janik@outlook.cz

Telefony:

Břetislav Janík, jednatel - 777 321 992

Jan Hamza, jednatel - 605 550 496

Newsletter „lodní pošty“ vydává společnost PHILATELY BOHEMIA se sídlem Italská 1583/24, Vinohrady, 120 00 Praha 2 /
 Telefon: 777 321 992, 605 550 496 / e-mail: b.janik@outlook.cz / Vychází v elektronické verzi dle potřeby / Redaktor:
 Břetislav Janík / Copyright © PHILATELY BOHEMIA 2021 / Neprodejné